

בבית המשפט העליון

עמ"מ 6624/17

לפני: כבוד השופט י' דנציגר

המערער: פלוני

נגד

המשיבה: מדינת ישראל - שירות הביטחון הכללי

ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי בבאר-שבע
במ"מ 60868-06-17 שניתן ביום 23.7.2017 על-ידי הנשיאה
ר' יפה-כ"ץ.

בשם המערער: עו"ד איאד נג'ידאת; עו"ד וודין אבו אחמד מונדר

בשם המשיבה: עו"ד עומרי אפשטיין

החלטה

ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי בבאר-שבע במ"מ 60868-06-17,
שניתן ביום 23.7.2017 על-ידי הנשיאה ר' יפה-כ"ץ.

המערער, יליד שנת 1990, אזרח ישראל ותושב העיר נצרת. ביום 24.5.2017
הוא נעצר על-ידי גורמי הביטחון בחשד לביצוע עבירות של קשירת קשר לביצוע פשע
וחברות בארגון טרור. כעולה מתגובת המדינה, המערער תומך בארגון המדינה
האסלאמית, כשלחובתו פעילות עדכנית. נגד המערער נאספו ראיות שונות, לרבות
עדויות של בני משפחתו ומכריו, אך נמצא כי אין די בהן כדי להעמידו לדין פלילי.
משכך, החליטו גורמי הביטחון לעצרו במעצר מנהלי. ביום 26.6.2016 חתם שר
הביטחון על צו מעצר מינהלי נגד המערער, מכוח סמכותו לפי חוק סמכויות שעת
חירום (מעצרים), התשל"ט-1979. תוקף הצו מיום 26.6.2017 ועד ליום 25.12.2017.
בית המשפט המחוזי אישר את צו המעצר לגבי מלוא התקופה תוך שקבע כי נשקפת

מהמערער "מסוכנות רבה" הנלמדת ברובה מהחומר החסוי שהוגש לעיונו (פסקה 3 להחלטה); וכי קיימת "סכנה ממשית קרובה לוודאות" שאם המערער ישוחרר ממעצר הוא יסכן את ביטחון הציבור או את ביטחון המדינה (פסקה 5 להחלטה).

בערעור שלפני שב המערער על טענותיו בעניין צו המעצר המנהלי. המערער טוען מספר טענות עקרוניות שעניינן בשימוש בכלי המעצר המנהלי תוך התבססות על ראיות חסויות. כן טוען המערער טענות במישור הפרטני, שעיקרן בכך שאף אם נשקף ממנו סיכון, מדובר בסיכון כללי ולא קונקרטי. המדינה מתנגדת לערעור, בדחותה את שלל הטענות העקרוניות שהעלה המערער ובהדגישה את הסיכון הרב שנשקף ממנו. ביום 28.8.2017 התקיים לפני דיון בערעור, בו שבו הצדדים על עמדותיהם. במהלך הדיון הוצג לעיוני החומר החסוי בעניינו של המערער, במעמד צד אחד ובהסכמתו.

לאחר ששקלתי בדבר, באתי לכלל מסקנה כי דין הערעור להידחות. כללו של דבר, מקובלת עלי החלטת בית המשפט המחוזי במלואה, ואני סומך ידי עליה כפי שהיא. אטעים, כי בדומה לבית המשפט המחוזי, אף לגישתי, החומר החסוי מבסס מסקנה נחרצת לפיה נשקף מהמערער סיכון ממשי, אשר נכון לעת הזו לא ניתן להפיגו אלא באמצעות מעצר מנהלי. בנסיבות אלה, אין מקום להתערבות ערעורית בקביעות בית המשפט המחוזי – ולפיכך דין הערעור להידחות (ראו: עמ"מ 2769/17 פלוני נ' מדינת ישראל (3.4.2017); עמ"מ 1381/17 פלוני נ' מדינת ישראל (12.3.2017)). בשולי הדברים אעיר כי בגדר החלטת בית המשפט המחוזי נקבע דיון נוסף בעניינו של המערער ליום 15.10.2017, וזאת לפי הוראת תקנה 4(ב) לתקנות סמכויות שעת חירות (מעצרים) (סדרי דין ומועדים להגשת ערעורים), התשל"ט-1979. עוד אציין כי במהלך הדיון שנערך לפני במעמד שני הצדדים, מסרה המדינה כי נכון לעת הזו טרם התקבלה החלטה על-ידי גורמי הביטחון בדבר המשך מעצרו של המערער. מובן כי למערער פתוחה הדלת להעלות כל טענה שהדין מאפשר להעלותה ביחס להחלטות עתידיות, במועד המתאים לכך.

הערעור נדחה אפוא.

ניתנה היום, ח' באלול התשע"ז (30.8.2017).

ש ו פ ט